

—= זוהר תהלים =—

הִירָא"ה שְׁהִיא עֵקֶר, שְׁאָדָם יִירָא מִרְבוּנוּ
מִשּׁוּם שֶׁהוּא גְדוּל וְשִׁלְיִט, עֵקֶר
וְשֵׁרֶשׁ שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהַכֵּל לִפְנֵי כָּל
חֲשׁוּבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל ד) וְכָל דִּיִּרִי
הָאֶרֶץ כְּאִינָם חֲשׁוּבִים, וְלִשִׁים אֶת רְצוֹנוֹ
בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁנֶּקְרָא יִרְאָה. בְּכֹה רַבִּי
שִׁמְעוֹן וְאָמַר, אוֹי אִם אִמֵּר, וְאוֹי אִם לֹא
אִמֵּר. אִם אִמֵּר - יִדְעוּ הַרְשָׁעִים אֵיךְ יַעֲבְדוּ
אֶת רְבוּנָם. אִם לֹא אִמֵּר - יִאֲבְדוּ הַחֲבָרִים
אֶת הַדְּבָר הַזֶּה. בְּמִקְוִים שְׁשׁוּרָה יִרְאָה
קְדוּשָׁה, מִלִּפְנֵיהֶּ יֵשׁ יִרְאָה רְעָה שֶׁמִּלְקָה
וּמִכֹּה וּמִקְטָרְגָת, וְהִיא הִרְצוּעָה לְהִלְקוֹת
אֶת הַרְשָׁעִים, וּמִי שֶׁפּוֹחַד בְּגִלְל עֲנֵשׁ
הַמִּלְקוֹת וְהַקְטָרוּג כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָאָר, לֹא שׁוּרָה
עָלָיו אוֹתָהּ יִרְאָת ה' שֶׁנֶּקְרָא יִרְאָת ה'
לְחַיִּים. אֲלֹא מִי שׁוּרָה עָלָיו הִירְאָה הִרְעָה
הִהִיא. וְנִמְצָא שֶׁשׁוּרָה עָלָיו הִרְצוּעָה הִהִיא,
יִרְאָה רְעָה וְלֹא יִרְאָת ה'. וּמִשּׁוּם כִּךְ הַמְּקוֹם
שֶׁנֶּקְרָא יִרְאָת ה' נִקְרָא רֵאשִׁית דַּעַת, וְעַל כֵּן
נִכְלָלָת כְּאֵן הַמְצָוָה הַזֹּה, וְזֶה הָעֵקֶר וְהִסוּד
לְכָל שְׁאָר הַמְצָוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. מִי שֶׁשׁוּמֵר
הִירְאָה הַזֹּה - שׁוּמֵר הַכֵּל. לֹא שׁוּמֵר יִרְאָה -
לֹא שׁוּמֵר אֶת מְצָוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהִרִי זֶה
הַשַּׁעַר שֶׁל הַכֵּל. וּמִשּׁוּם כִּךְ כְּתוּב בְּרֵאשִׁית,
שְׁהִיא יִרְאָה, בְּרֵא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאֶרֶץ. שְׁמִי שְׁעוּבֵר עַל זֶה, עוֹבֵר עַל
מְצָוֹת הַתּוֹרָה. וְעָנְשׁוּ שֶׁל מִי שְׁעוּבֵר עַל זֶה
- הִרְצוּעָה הִרְעָה הַזֹּה מִלְקָה אוֹתוֹ, וְהִינּוּ
וְהָאֶרֶץ הִיִּתָּה תֵהוּ וְבָהוּ וְחִשָּׁף עַל פְּנֵי
תֵהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים. הִנֵּה אֵלּוֹ אֲרַבְעָה
עֲנֵשִׁים לְהַעֲנִישׁ בְּהֵם אֶת הַרְשָׁעִים.

תֵהוּ - זֶה חֲנֻק, שֶׁכְּתוּב (ישעיה לז) קוֹ תֵהוּ,
(זכריה ב) חֲבַל מִדָּה. בָּהוּ - זֶה סְקִילָה,

שֶׁלֹא שׁוּרָה בּוֹ רַע הוּא שֶׁכֵּל טוֹב בְּלֹא רַע.
לְכָל עֲשִׂיהֶם - אֵלּוֹ חֲסִדֵי דוֹד הַנְּאֻמָּנִים,
תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה. וְאוֹתָם תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה
כְּבִיכּוֹל הֵם עוֹשִׂים. כָּל אֵלּוֹ שְׁעוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה אֵינן בְּהֵם עֲשִׂיהַּ בְּעוֹד שְׁעוֹסְקִים
בָּהּ. אוֹתָם שְׁתּוֹמְכִים בְּהֵם יֵשׁ בְּהֵם עֲשִׂיהַּ,
וּבְכֹחַ זֶה כְּתוּב תִּהְלִתוּ עִמָּדַת לְעַד, וְעוֹמֵד
הַכֶּסֶּס עַל עִמָּדוֹ כְּרֵאוּי.

מְצָוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנֶּתַן הַקְּב"ה לְיִשְׂרָאֵל כֻּלָּן
כְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל

רֵאשִׁית חֲכֻמָּה יִרְאָת ה' וְגו' (קיא, ט):

[הקדמת ספר זוהר (דף ע"א): פתח
רבי שמעון במצוות התורה ואמר, מצוות
התורה שנתן הקדוש ברוך הוא לישראל,
כלן כתובות בתורה בדרך כלל. בראשית
ברא אלהים. זוהי המצוה הראשונה של
הכל. ונקראת מצוה זו יראת ה', שנקראת
ראשית, שכתוב (תהלים קיא) ראשית חכמה
יראת ה'. (משלי א) יראת ה' ראשית דעת.
משום שדבר זה נקרא ראשית, וזה השער
להכניס לתוך האמונה, ועל המצוה הזו
מתקנים כל העולם. היראה נפרדת לשלשה
צדדים, שנים מהם אין בהם עקר כראוי,
ואחד עקר של יראה. יש אדם שירא
מהקדוש ברוך הוא כדי שיחיו בניו ולא
ימותו, או שירא מענש של גופו או של
ממונו, ועל כן ירא ממנו תמיד. נמצאת
היראה שהוא ירא מן הקדוש ברוך הוא
לא שם אותה לעקר. יש אדם שפוחד מן
הקדוש ברוך הוא משום שפוחד מענש
אותו העולם ומענש הגיהנם. שני אלה לא
עקר של יראה הם והשרש שלו.